

Emilia Siuta, ukochana żona Klemensa przez 60 lat wspólnego pożycia. Ukochana mama Aleksandry i Michała, babcia czterech wnuczek i wnuka.

Emilia Siuta pochodzi z Góry k. Brzeszcz, gdzie spędziła swoje wczesne lata życia od urodzenia w 1937r. Jej dzieciństwo zostało mocno naznaczone wojną, zwłaszcza, że mieszkała przy traktzie wiodącym do obozu w Brzezince. Po wojnie, jak tylko szybko było to możliwe w tych czasach, zdobyła edukację podstawową. Od wczesnych swoich lat odkąd tylko poznała litery, jej największą pasją było czytanie, więc możliwość dalszego kształcenia się była jej największym pragnieniem z młodości, a w rodzinach wiejskich po wojnie była to rzadkość. Dzięki szczęśliwie, choć nieoczekiwanie uzyskanej zgodzie od ojca, ukończyła liceum pedagogiczne, po czym w wieku 17 lat rozpoczęła swoją pracę nauczyciela. Jej pierwszą placówką była szkoła podstawowa w Goławcu, gdzie była jedynym nauczycielem poza kierownikiem szkoły. Jednocześnie studiowała zaocznie i ukończyła filologię polską na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach. W roku 1961 wraz z mężem przeprowadziła się do Bielska i podjęła pracę w Zespole Szkół Budowlanych, gdzie pracowała aż do przejścia na emeryturę w 1984 roku. Przez trzydzieści lat z pasją nauczała piękna i czystości polskiego języka i rozwijała zamiłowanie do literatury. Wypuściła w świat wiele pokoleń szkolnych wychowanków. Z jej rąk wyszło wielu późniejszych inżynierów. Z oddaniem uczyła i wspierała w nauce również dzieci i wnuki, dla których miała w sobie niewyczerpane pokłady zrozumienia, cierpliwości. Była wielką pasjonatką literatury, z nienasyconą potrzebą czytania do ostatnich swoich dni. W młodości również grała i uczyła dzieci gry na skrzypcach, chętnie słuchała klasyki. Zmarła, przeżywszy 84 lata, 17.10.2021 roku. Była nauczycielem do samego końca. Jej ostatnia lekcja, to jak odchodzić z całkowitym spokojem, bez lęku, z godnością.

Córka Aleksandra

Pani mgr Emilia Siutowa w szkolnej bibliotece – 1968/1969 (wpis w kronice szkolnej)